

Nr 11.

Av herr **Lövgren**, om höjning av arvodet till vissa befattningshavare vid fästningspoliskåren i Boden.

Den 1 oktober 1942 upphörde enligt riksdagens beslut fästningspolisen i Boden och en statlig poliskår inrättades därstädes. Till grund för ovan nämnda beslut förelåg en längre utredning, där bl. a. fästningspolispersonalen i Boden hade givits tillfälle att yttra sig. På grund av att större delen av nämnda personal var i levnadsåldern 50—55 år och hade mellan 25—30 tjänsteår framhöll den i sitt till de sakkunniga avgivna yttrande, att vid en eventuell omorganisation hänsyn skulle tagas härtil och att de, som icke önskade övergå till den nya polisorganisationen, skulle beredas annan befattning i statens tjänst. Häruti instämde även kommandanten i Bodens fästning.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 342/1942 sid. 47 till riksdagen angående inrättande av statlig poliskår i Boden ha även dessa synpunkter vunnit beaktande, enär departementschefen framhållit följande: »En del av befattningshavarna vid fästningspolisen synes emellertid, därest de avgå med förtidspension, kunna beredas anställning inom försvarsväsendet å sådana befattningar, vilka regelmässigt besättas med personal, som i samband med avgång från beställningen på aktiv stat beviljas ålders- eller förtidspension». Härmed åsyftades arvodesbefattningar, vilka enligt riksdagens beslut år 1942 utökades i ett betydande antal.

Då de äldre bland fästningspolispersonalen således, enligt riksdagens beslut, erhållit rätt att söka och inneha arvodesbefattningar inom försvaret, anhöllo dessa om avsked med förtidspension under förutsättning att sökta arvodesbefattningar erhöles. Dessa arvodesbefattningar återfinnas dels i TLD nr 83 av den 10 aug. 1942 och dels i annons i ortspressen, där ett årligt arvode angavs motsvarande nettolön i löneklass Uo 7. Hade icke detta arvode angivits, torde flertalet av dem, som sökte befattningarna, icke reflekterat på dessa, utan övergått till den statliga poliskåren i Boden, där flera med säkerhet erhållit kriminalkonstapelstjänst och sålunda kommit upp i högre lönegrad än vid avgången med förtidspension och därmed även kommit i åtnjutande av större ålderspension.

Emellertid beviljades här nedan omnämnd personal vid fästningspolisen avsked med förtidspension, och enligt militärbefälsorder nr 107 den 9 nov. 1942 erhöles de arvodesbefattningar, utan att därvid några som helst förbehåll gjordes beträffande fastställda arvoden, vilka motsvara nettolön enligt löneklass Uo 7. När arvodena sedermera utbetalades till nämnda be-

fattningshavare, den 30 nov. 1942, utbetalade en krigskassa fastställda arvoden enligt löneklass Uo 7, medan två andra krigskassor endast utbetalade den lön, som innehades vid avgången från fästningspolistjänsten. Detta förfaringsätt kan ju icke vara rättvist, då en del befattningshavare härigenom gör ekonomisk förlust. Skulle något undantag gjorts beträffande arvodet för ifrågavarande befattningar, borde detta meddelats sökandena innan dessa erhöles avsked med förtidspension, ty förutsättningen härför var ju att erhålla sökta arvodesbefattningar med för dessa fastställt och genom annons vid befattningarnas ledigförklarande utlovat arvode enligt löneklass Uo 7.

Från fästningspoliskåren sökte sålunda 13 av de äldsta avsked med förtidspension under förutsättning att arvodesbefattningar erhöles med angiven ersättning, nettolön Uo 7. Av dessa få nu enligt Kungl. Maj:ts beslut i slutet av december månad 1942 nio stycken det fastställda arvodet, således nettolön Uo 7, tre nettolön Uo 7, men med avdrag för tidigare utkommen reservpension, kapitaliserat värde, medan en (Lindgren) endast får ett arvode motsvarande lön i löneklass Ca 14. Den sistnämnde har även tidigare utfått reservpension, kapitaliserat värde.

Ett fastställande av arvoden i befattningar, för vilka lön är fastställd att utgå i enlighet med nettolön i Uo 7 som här ovan har relaterats, synes mig icke vara rättvist. Något bärande skäl för att de av fästningspoliskåren, som tidigare erhållit reservpension, icke skola få det arvode, som är fastställt för den befattning vederbörande uppehåller, förefinnes icke. Det kan i detta sammanhang påpekas att chefen för VI militärområdet har antagit ett flertal reservunderofficerare i olika arvodesbefattningar och att dessa erhålla arvode motsvarande nettolön i Uo 7. Det är således endast fyra av fästningspoliskåren som icke erhållit det arvode som är fastställt för den befattning de sökt och inneha, varför en rättelse härutinnan bör ske.

Med stöd av ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att f. överkonstapeln F. Häggbom samt f. konstaplarna A. N. Rödin, C. A. Vesterberg och P. A. Lindgren skola åtnjuta det arvode som är fastställt för de arvodesbefattningar de uppehålla, nämligen nettolön i löneklass Uo 7, räknat från den 1 november 1942.

Stockholm den 15 januari 1943.

O. W. Lövgren.